

[Justitsministeren]

almindelige kontanter også, og det ville jo til en vis grad forsvinde, hvis man bruger Dankortet. Men det er den slags problemer, som det kriminalpræventive råd kan medvirke til at belyse.

Fru Inger Harms beskæftigede sig især med de retssikkerhedsmæssige spørgsmål i forbindelse med et Dankort, og det forekommer mig, at alle de betænkeligheder, der blev givet udtryk for, alle de risici, man så der kunne ligge for den enkelte persons integritet, var relevante. Det forekommer mig, at det må være pengeinstitutternes opgave at løse disse problemer, og hvordan de løser dem, vil vi så skulle vurdere senere. Men det må være pengeinstitutternes opgave at overbevise folketinget og befolkningen om, at de risici, som fru Inger Harms nævnte, ikke vil være til stede i forbindelse med en eventuel Dankort-ordning.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren, undskyld, industriministeren – jeg kom også til at sige forkert i mit indlæg i formiddags, det beklager jeg meget; jeg har fået skældud én gang, så nu skal jeg prøve at huske det – altså industriministeren for tilsagnet om, at der bliver en lang høringsperiode, sådan at alle interesserede parter kan få lejlighed til at udtale sig og blive hørt, og sådan at alle synspunkterne kan indgå i folketingets behandling.

Det er af mange grunde en meget vigtig melding, industriministeren her kom med. Den er naturligvis vigtig for de interesserede parter, ansatte, detailhandlere, kunder, kortholdere i al almindelighed, lovgivere osv., men det er også en meget vigtig melding her fra folketingets talerstol i dag over for PKK, som tilrettelægger dette system. Det vil altså sige, at man nu har fået denne melding, og så må man regne med den.

Et af vores formål har jo været, som jeg var inde på i mit første indlæg, at vi ikke risikerede, at udviklingen løb fra os, så vi skulle komme løbende bagefter med en lovgivning, som kunne give anledning – mere eller mindre berettiget – til erstatningskrav og lignende ubehageligheder. Vi har jo tidligere været inde i den slags udviklinger, og det bør vi af al magt forsøge at undgå.

Jeg er også glad for, at ministeren siger, at sådan som loven er for tilsynet med banker og sparekasser i dag, vil det ikke umiddelbart kunne udføre denne opgave. Det er klart, at hvis man vedtager en anden lovgivning, vil man kunne indrette den til det. Hvordan det skal gøres, må vi diskutere til den tid.

Så vil jeg gerne takke justitsministeren for hans synspunkter omkring CPR-numrene på kortet. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi prøver at holde fast i dem, for jeg tror ikke, man kan være hundrede procent sikker på, at man vil lande på en løsning uden CPR-numre. Jeg er ikke enig med dem, der her har sagt, at det er fuldstændig ligegyldigt, om CPR-nummeret står på det generelle købekort eller ej. Jeg er udmærket klar over, at der kan ske en samkøring, men vi har meget strenge regler på dette område, og dem kan vi yderligere udbygge. De er nogenlunde til at kontrollere, hvis det drejer sig om et centralt system, mens det bliver meget ukontrollabelt, hvis det bliver et decentralt system, og meget besværligt, hvis vi alle løber rundt med generelle købekort med CPR-numre og navne på.

Så siger ministeren – og det er jeg meget glad for, for det har vi jo prøvet at grave i også i retsudvalget – at dette er en opgave for det kriminalpræventive råd – det mener jeg nemlig også det er – men at han også kender megen kriminalitet i forbindelse med penge. Ja, vi kan godt komme til at opleve en ny slags kriminalitet i forbindelse med penge, hvis dette kort skal bruges ikke bare som betalingsmiddel i forskellige forretninger og forretningskæder, men også som et middel til at trække penge ud af pengeautomater. Man ved fra andre lande, at kriminalitet omkring disse automater, der faktisk er fulde af kontanter, giver nogle problemer, om ikke fordi kasserne eller automaterne brydes op, så fordi det er meget nemt at finde ud af, hvem der har penge på sig, hvis man stiller sig op i nærheden af sådan en automat. Der er altså mange problemer forbundet med det hele.

Men i øvrigt vil jeg gerne endnu en gang takke ministrene. Jeg mener, det er helt afgørende, som fru Lone Dybkjær sagde her for lidt siden, at vi nu har fået en stor, bred forståelse i folketinget for, at der skal lovgives på dette område.